ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlásené: 19.03.1981 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

30

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 26. januára 1981

o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Cyperskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 15. apríla 1980 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Zmluva nadobudla platnosť podľa svojho článku 29 dňom 30. decembra 1980. Český preklad textu Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Cyperskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Cyperskej republiky,

vedomé si potreby uľahčovať obchod a podporovať hospodársku spoluprácu v súlade so Záverečným aktom Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe,

rozhodli sa uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku. Za tým účelom sa dohodli takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku a daní z celkového objemu miezd platených podnikmi.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú
   a) v Československu: odvod zo zisku a daň zo zisku, daň zo mzdy, daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti, poľnohospodárska daň, daň z príjmov obyvateľstva, domová daň a odvod z majetku (ďalej nazývané „československá daň“);
   b) na Cypre: daň z príjmu a osobitný príspevok (ďalej nazývané „cyperská daň“).
4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo podstatne podobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa uskutočnia v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) Výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku.
   b) Výraz „Cyprus“ označuje Cyperskú republiku a zahŕňa akúkoľvek oblasť priliehajúcu k teritoriálnym vodám Cypru, ktorá bola alebo môže byť v súlade s medzinárodným právom označená podľa zákonov Cypru o pevninskej plytčine za oblasť, nad ktorou sa môžu vykonávať práva Cypru k morskému dnu a jeho podzemiu a k ich prírodným zdrojom.
   c) Výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Československo alebo Cyprus.
   d) Výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb.
   e) Výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa na daňové účely posudzuje ako právnická osoba.
   f) Výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte,

prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte.

g) Výraz „príslušník“ označuje:

(i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu;

(ii) každú právnickú osobu, spoločnosť a združenie, ktoré sú zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.

h) Výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočnenú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého skutočné vedenie je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo nevyužíva iba medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte.

i) Výraz „príslušný úrad“ označuje:

(i) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;

(ii) v prípade Cypru ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je v Zmluve definovaný, má pre jej aplikáciu zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto zmluvného štátu upravujúceho dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia alebo každého iného podobného kritéria.

2. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, rozhodne sa prípad podľa týchto pravidiel:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je príslušníkom.

d) Ak je táto osoba príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,

g) stavenisko alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako šesť mesiacov, nie však montáž uvedenú v odseku 3 písm. f).

3. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:

a) zariadenie, ktoré sa využíva len na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru podniku;

b) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;

c) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;

d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter;

f) montáž uskutočňovanú podnikom jedného zmluvného štátu v spojení s dodávkou strojov alebo zariadení z tohto štátu do druhého zmluvného štátu.

4. Bude sa predpokladať, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkáreň v druhom zmluvnom štáte, ak:

a) vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte po čas dlhší než šesť mesiacov dozor v spojení s montážou uskutočňovanou v tomto druhom zmluvnom štáte; to však neplatí, ak ide o činnosti uvedené v odseku 3 písm. f) tohto článku;

b) vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte činnosť, ktorá pozostáva zo zabezpečovania služieb verejne vystupujúcich umelcov a športovcov, ktorí sú uvedení v článku 17.

5. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte za podnik druhého zmluvného štátu sa bude, s výhradou ustanovenia odseku 6 tohto článku, považovať za stálu prevádzkáreň v prvom zmluvnom štáte, ak:

a) má a obvykle využíva v tomto prvom zmluvnom štáte plnomocenstvo uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ jej činnosti sa neobmedzujú na nákup tovaru pre podnik, alebo

b) udržiava v prvom zmluvnom štáte zásobu tovaru podniku, z ktorej pravidelne vybavuje objednávky za podnik.

6. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu sa v druhom zmluvnom štáte nepovažuje sama skutočnosť, že podnik v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného zástupcu majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej obchodnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku včítane príjmov z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2.

a) Výraz „nehnuteľný majetok“ sa, s výhradou ustanovení odsekov b) a c), definuje zhodne s právom tohto zmluvného štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený.

b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa aplikujú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na nehnuteľný majetok, užívanie

nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

c) Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, z nájmu a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tom štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a obchodovala úplne nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených či už v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, či inde.

4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, takým rozdelením, aké je obvyklé. Prijatá metóda rozdelenia ziskov musí byť však taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určujú každý rok podľa rovnakej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa oddelene hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Námorná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzky lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

2. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom má táto loď domovský prístav, alebo ak loď nemá domovský prístav, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom má prevádzateľ lode bydlisko alebo sídlo.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na zisky z účasti na poole, na spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

1. Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v jednom i v druhom prípade boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa zisky, ktoré by bol bez týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocielili, včleniť do ziskov tohto podniku a následkom toho zdaniť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto štátu. Takto uložená daň však nepresiahne 10 % hrubej sumy dividend.
3. Pokiaľ Cyprus nebude ukladať daň z dividend popri dani vyberanej zo ziskov alebo z príjmu spoločnosti, budú dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo na Cypre, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v Československu oslobodené od akejkoľvek dane na Cypre, ktorá sa môže vyberať z dividend popri dani vyberanej zo ziskov alebo z príjmu spoločnosti.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie odsekov 2 a 3.
5. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa nedotknú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
6. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z účastín alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok, s účasťou na zisku, práve tak ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podľa daňových predpisov štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z účastín.
7. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
8. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané touto spoločnosťou osobám majúcim bydlisko alebo sídlo v prvom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky úplne alebo čiastočne pozostávajú zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Úroky poberané z jedného zmluvného štátu osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, ktorá je ich skutočným vlastníkom, sa môžu tiež zdaniť v prvom zmluvnom štáte sadzbou nepresahujúcou 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Úroky z úverov alebo pôžičiek poskytnutých vládou niektorého zmluvného štátu alebo niektorou bankou alebo inou inštitúciou v mene alebo na účet tejto vlády podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich i

neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a najmä príjmy z verejných dlhopisov a obligácií včítane prémií a výher spojených s týmito obligáciami.

5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar alebo miestny úrad alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však osoba, ktorá platí úroky, bez ohľadu na to, či má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok, z ktorého sa úroky platia, a ak táto stála prevádzkáreň vynáša tieto úroky, predpokladá sa, že tieto úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

6. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

7. Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platby, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a) sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu. Daň takto uložená však nesmie presiahnuť 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov dohodou upravia spôsob aplikácie tohto obmedzenia.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie

   a) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia a za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti získané v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti;

   b) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov a filmov alebo pások pre televízne alebo rozhlasové vysielania.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa licenčné poplatky platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok platiť licenčné poplatky, a táto stála prevádzkáreň znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

6. Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platby, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Kapitálové zisky

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorého definícia je uvedená v článku 6 odseku 2, sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký nehnuteľný majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku tvoriaceho časť prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na výkon slobodného povolania, včítane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku uvedeného v článku 22 ods. 3 podliehajú však zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom taký hnuteľný majetok podlieha zdaneniu podľa spomenutého článku.
3. Zisky zo scudzenia iných majetkových hodnôt než tých, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1 a 2, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činnosti. Ak má takú stálu základňu, môžu sa tieto príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, podliehajú, s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19, zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom štáte, ak:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré spolu neprekročia 183 dní v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú na účet zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte.
3. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú umelci, ako napr. divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci, hudobníci a športovci ako takí zo svojej osobnej činnosti, môžu sa zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak činnosti spomínané v odseku 1 tohto článku zabezpečuje v jednom zmluvnom štáte podnik druhého zmluvného štátu, oslobodia sa príjmy zo zabezpečovania týchto činností takým podnikom od zdanenia v prvom zmluvnom štáte, ak sa podnik priamo alebo nepriamo, úplne alebo podstatne, podporuje z verejných fondov vlády onoho druhého zmluvného štátu v súvislosti so zabezpečovaním takých činností.

Článok 18
Verejné funkcie

1. Iné platy, než penzie, vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, jeho nižšiemu správnemu útvaru alebo miestnemu úradu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Platy spomínané v odseku 1 podliehajú však zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak služby boli preukázané v tomto štáte, fyzická osoba má bydlisko v tomto štáte a
   a) je štátnym občanom tohto štátu alebo
   b) nezískala bydlisko v tomto štáte len za účelom preukazovania týchto služieb.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na platy za služby preukázané v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom.

Článok 19
Penzie

Penzie, renty a iné podobné platy vyplácané osobe majúcej bydlisko v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 20
Študujúci

1. Platy, ktoré na výživu, vzdelanie alebo prax dostávajú študujúci alebo učni, ktorí sa zdržiavajú v niektorom zmluvnom štáte iba za účelom svojho vzdelania alebo praxe a ktorí majú alebo mali bezprostredne pred takou návštevou bydlisko v druhom zmluvnom štáte, sa nezdania v prvom zmluvnom štáte, pokiaľ sa im také platy poukázali zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Študujúci na univerzite alebo inom ústave pre vyššie vzdelanie v niektorom zmluvnom štáte alebo učni, ktorí sa zdržiavajú v druhom zmluvnom štáte po jedno alebo viaceré obdobia nepresahujúce 183 dní v príslušnom kalendárnom roku a ktorí majú alebo mali bezprostredne pred takou návštevou bydlisko v prvom štáte, nebudú v druhom zmluvnom štáte podrobení dani z odmeny za služby vykonané v tomto druhom štáte, pokiaľ tieto služby sú spojené so štúdiom alebo praxou a odmena predstavuje zárobok potrebný na ich výživu.

Článok 21

Výslovne neuvedené príjmy

Príjmy osoby majúce bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, ktoré sa v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy výslovne neuvádzajú, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok podľa článku 6 ods. 2 sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký nehnuteľný majetok umiestnený.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne podniku, alebo hnuteľný majetok patriaci k stálej základni používanej na výkon slobodného povolania sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V Československu sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:
   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť na Cypre, vyjme Československo, s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) tohto odseku, také príjmy alebo taký majetok zo zdanenia. Pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môžu však použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy alebo majetok neboli takto vyňaté zo zdanenia.
   b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, príjmy, ktoré sa podľa ustanovení článkov 10, 11, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy môžu takto zdaniť na Cypre. Československo však povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej na Cypre. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť československej dane vypočítanej pred tým, než zníženie dane bolo povolené, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa podľa ustanovení článkov 10, 11, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy môžu zdaniť na Cypre.
2. Na účely odseku 1 sa predpokladá, že označenie „cyperská daň“, ktorú má na Cypre platiť osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu, zahŕňa:
   a) cyperskú daň, ktorá by sa mala platiť zo ziskov alebo úrokov požívajúcich na Cypre daňové oslobodenie alebo daňovú úľavu stimulačného charakteru, keby takého stimulačného daňového oslobodenia alebo takej stimulačnej daňovej úľavy nebolo;
   b) cyperskú daň, ktorá by sa mala vybrať zrážkou z dividend vyplácaných zo ziskov požívajúcich na Cypre daňové oslobodenie alebo daňovú úľavu stimulačného charakteru, keby takého stimulačného daňového oslobodenia alebo takej stimulačnej daňovej úľavy nebolo.
3. V prípade Cypru sa daň vyberaná v Československu zo ziskov alebo z príjmu z československých zdrojov odpočíta od cyperskej dane vyberanej z takých ziskov alebo z takého príjmu, pokiaľ cyperské zákony neumožňujú znížiť daň alebo úľavu vo väčšom rozsahu; tým nie sú dotknuté existujúce ustanovenia cyperského zákona, ktoré upravujú zápočet dane zaplatenej v zahraničí na daň vyberanú na Cypre, ani neskoršie modifikácie týchto ustanovení, pokiaľ sa nedotknú základnej zásady týchto ustanovení.

Článok 24
Obmedzenie daňovej úľavy

Ak sa v jednom zmluvnom štáte poskytuje podľa ustanovení tejto Zmluvy úľava na dani z príjmu a ak podľa práva platného v druhom zmluvnom štáte je osoba poberajúca taký príjem podrobená dani len zo sumy príjmu, ktorá bola uhradená do tohto druhého zmluvného štátu alebo ktorá bola prijatá v tomto druhom zmluvnom štáte, a nie z celej sumy príjmu, bude sa daňová úľava, ktorá sa má povoliť v prvom zmluvnom štáte podľa tejto Zmluvy, aplikovať len na tú časť príjmu, ktorá bola uhradená do druhého zmluvného štátu alebo ktorá bola prijatá v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 25
Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností podrobení príslušníci tohto druhého štátu.
2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť.

   Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte priznal osobné zrážky, úľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.
3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo s ním spojenej povinnosti, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.
4. Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 26
Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenie jedného alebo oboch zmluvných štátov majú alebo budú mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.
2. Ak príslušný úrad bude považovať námietku za oprávnenú a ak nebude môcť sám dospieť k uspokojivému riešeniu, bude sa snažiť, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vstúpiť do priameho styku za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa pre dosiahnutie dohody bude ústna výmena názorov zdať účelná, môže sa taká výmena konať v rámci komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 27
Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vo veci daní, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, pokiaľ zdanenie podľa nich bude v súlade s touto Zmluvou. Všetky takto vymenené

informácie sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom a súdom povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v nijakom prípade vykladať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov povinnosť:

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo od správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;

   b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli získať na základe zákonov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili živnostenské, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 28

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Táto Zmluva sa nedotýka daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si navzájom oznámia, že sa splnili ústavné predpoklady pre nadobudnutie platnosti Zmluvy.

2. Zmluva nadobudne platnosť dňom posledného oznámenia podľa odseku 1 a jej ustanovenia sa budú aplikovať:

   a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy prijaté 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť, alebo neskoršie;

   b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za daňové roky začínajúce 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť, alebo neskoršie.

Článok 30

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, kým ju jeden zo zmluvných štátov nevypovie. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať výpoveďou zaslanou diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred koncom ktoréhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po období piatich rokov odo dňa, ktorým Zmluva nadobudla platnosť. V takom prípade Zmluva stratí platnosť:

a) pokiaľ ide o dane vyberané pri zdroji, na sumy prijaté 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie;

b) pokiaľ ide o iné dane z príjmu a o dane z majetku, na dane ukladané za daňové roky začínajúce 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.
Dané vo dvoch vyhotoveniach v Prahe 15. apríla 1980 v anglickom jazyku.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

Lér v. r.

Za vládu Cyperskej republiky:

Afxentiou v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.